

חוק לתיקון פקודת המתעסקים ברפואה (מס' 4), תשל"ו-1976 *

תיקון סעיף 2 1. בסעיף 2 לפקודת המתעסקים ברפואה, 1947¹ (להלן – הפקודה), בסופו יבוא:

”מחלה מסכנת” – אחת מאלה:

(1) מחלת נפש;

(2) מחלה העשויה לסכן בריאות החולים שבטיפולו של רופא;

(3) מחלה או כושר לקוי העשויים לשלול מרופא את היכולת לעסוק ברפואה לחלוטין, זמנית או חלקית.”

החלפת סעיף 25 2. במקום סעיף 25 לפקודה יבוא:

25א. (א) לענין מתן רישיונות לרופאים יקים שר הבריאות ועדה של שלושה (להלן – הועדה המייעצת) שחבריה הם רופא בשירות משרד הבריאות ושני רופאים שלפחות אחד מהם הוא חבר של סגל ההוראה בבית ספר לרפואה בדרגת מרצה בכיר ומעלה; את שני הרופאים האלה ימנה שר הבריאות מתוך רשימה שהגישה לו ההסתדרות הרפואית בישראל, ואם לא הגישה לו תוך חדשיים מיום שקיבלה דרישה על כך – ימנה שר הבריאות כפי שייראה לו.

ועדה מייעצת לענין רישיונות לרופאים

(ב) השר ימנה את יושב ראש הועדה מבין חבריה.

(ג) לכל חבר של הועדה המייעצת ימנה השר ממלאי מקום בדרך ובתנאים שמינה את החבר.

(ד) השר יפרסם ברשומות הודעה על מינוי חברי הועדה וממלאי מקומם.”

החלפת סעיף 26 3. במקום סעיף 26 לפקודה יבוא:

26ג. הועדה המייעצת תדון בכל ענין בהרכב שהחלה בו עד סיומו, אולם ממלא מקום של חבר הועדה יבוא במקומו, לפי קביעת יושב-ראש הועדה –

(1) אם התפטר החבר או נפטר או נבצר ממנו למלא תפקידו;

(2) על פי בקשת חבר הועדה שנבצר ממנו למלא תפקידו זמנית או לגבי מבקש סלוני.”

* נתקבל בכנסת ביום כ"ט באדר ב' תשל"ו (31 במרס 1976); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1153, תשל"ה, עמ' 75.
1 ע"ר 1947, תוס' 1, עמ' 262; ס"ח תשכ"ז, עמ' 78; תשל"א, עמ' 68; תשל"ב, עמ' 104.

15. (א) לצורך בדיקת כשרו הנפשי או הגופני של אדם המבקש רשיון לעסוק ברפואה או המורשה לעסוק ברפואה, במקרים הקבועים בסעיפים 15 ו-15ט, ימנה המנהל ועדה של שלושה רופאים (להלן – ועדה רפואית); המינוי יכול להיות כללי או למקרה מסויים; התעוררה שאלה של כושר נפשי, תהיה הועדה מורכבת משלושה רופאים פסיכיאטרים.

(ב) לצורך בדיקה כאמור תהיה לוועדה רפואית סמכות –

- (1) להזמין אדם לבוא לפניה ולהעיד או להציג דבר;
- (2) לחייב עד להעיד בשבועה או בהן צדק בהתאם להוראות לענין זה שבתקנות סדר הדין האזרחי, תשכ"ג–1963²;
- (3) לבקש מבית משפט מחוזי שבתחום שיפוטו היא יושבת ליתן צו לפי סעיף 13 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א – 1971³;
- (4) לפסוק דמי נסיעה ולינה ושכר בטלה לעדים שהוזמנו מכוח סעיף זה כמו לעד שהוזמן להעיד בבית משפט.

(ג) דרשה ועדה רפואית מאדם להעיד או להציג דבר וסירב לעשות כן, ללא צידוק המניח את דעת הועדה, רשאי בית משפט מחוזי שבתחום שיפוטו יושבת הועדה לצוות על פי בקשת המנהל או יושב ראש הועדה לכפות את הציות להוראות הועדה בדרך שתיראה לו, לרבות מעצרו של הסרבן.

(ד) שר המשפטים יקבע סדרי דין לענין ביצוע סעיף זה.

(ה) הועדה תגיש למנהל את ממצאיה ומסקנותיה המנומקים.

5. בסעיף 15 לפקודה, בסעיף קטן (א), במקום "מחלת נפש" יבוא "מחלה מסכנת". תיקון סעיף 15

6. (א) בסעיפים 15 עד 15ב לפקודה, במקום "ועדה פסיכיאטרית" יבוא "ועדה רפואית". תיקוני מינוח

(ב) בסעיפים 15ט עד 15ב לפקודה, במקום "מחלת נפש" יבוא "מחלה מסכנת".

7. סעיפים 15 עד 15ג לפקודה יסומנו 15ג עד 15טז, ואזכוריהם בפקודה יתוקנו לפי זה, ולפניהם יבוא:

15. בטרם יחליט המנהל, לפי סעיפים 15 או 15ט, הכל לפי הענין, לדרוש מאדם המבקש רשיון לעסוק ברפואה או המורשה לעסוק ברפואה שיתייצב לפני ועדה רפואית לפי סעיף 15 לשם בדיקה, רשאי המנהל – (1) אם יש לו יסוד להניח כי מידע העשוי להעיד על מצב בריאותו של אותו אדם נמצא בידי מוסד רפואי או רופא שטיפלו בו, לדרוש מהם שימסרו לו את המידע;

² ק"ת תשכ"ג, עמ' 1869.

³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.

(2) אם יש לו יסוד להניח כי מסמך העשוי להעיד על מצב בריאותו של אותו אדם נמצא בידי אדם אחר, לדרוש ממנו שימסור לו את המסמך;

ומי שנדרש למסור מידע או מסמך לפי סעיף זה חייב לקיים את הדרישה.

התליית ביניים 5'א. (א) נוכח המנהל כי מחלה מסכנת של אדם המורשה לעסוק ברפואה גורמת לסכנה כה דחופה לציבור שאין לחכות לסיום ההליכים בועדה הרפואית או בערעור לפי סעיף 5טו, רשאי המנהל להתלות רשיונו של אותו אדם עד להחלטה הסופית לפי סעיף 5יג, אך לא יותר משלושה חדשים ובתנאי שהעביר את הענין לטיפול של הועדה הרפואית סמוך למתן החלטתו; הוראות סעיף 5טו (ב) ו-(ג) יחולו גם על התליית רשיון לפי סעיף זה.

(ב) לא סיימה הועדה הרפואית את ההליכים עד תום תקופת ההתליה, רשאי המנהל בהסכמת הועדה להתלות את הרשיון לשלושה חדשים נוספים.

(ג) לא הסתיימו ההליכים עד תום התקופה השניה כאמור, רשאי המנהל בהסכמת הועדה, אם דחיפות ההתליה עומדת בעינה, להתלות את הרשיון לשלושה חדשים נוספים.

חובת סודיות 5'ב. מי שהגיעה אליו, על פי הוראות סעיפים 5ז או 5י, ידיעה בדבר מחלה, חייב לשמרה בסוד ולא לגלותה אלא במידה שיש בכך צורך לשם ביצוע הוראות הסעיפים האמורים, או אם הורשה לכך מאת בית המשפט, או מכוח חובה לענות על שאלות שהציג לו מי שהוסמך לערוך חקירה על ביצוע עבירות.

תיקון סעיף 9 8. (א) בסעיף 9 (1) לפקודה —

(1) בסופה, אחרי "שיהיה עשוי לקבוע באותו צו" יבוא "או לתת למורשה לעסוק ברפואה נזיפה או התראה";

(2) בסייג, המלים "של ביטול או התליה" — יימחקו.

(ב) במקום סעיף 9 (2) לפקודה יבוא:

"(2) (א) לועד כאמור בסעיף קטן (1) יהיו הסמכויות הנתונות לוועדה רפואית לפי סעיף 5ז (ב), ולענין זה יהיה בית המשפט המחוזי רשאי ליתן צו כאמור בסעיף 5ז (ג) לפי בקשת המנהל או יושב ראש הועד.

(ב) שר המשפטים יקבע סדרי דין לענין ביצוע סעיף קטן זה.

(ג) הועד יגיש דין וחשבון בכתב לשר הבריאות.

(ג) בסעיף 9 (6) לפקודה, המלים "על ביטול או התליה" — יימחקו.

(1) בסעיף קטן (1) (א), אחרי "מרפאות או סוגי מרפאות" יבוא "או בתי חולים או סוגים של בתי חולים";

(2) סעיף קטן (2) יסומן (5) ולפניו יבוא:

"(2) המנהל הכללי של משרד הבריאות יקבע בתקנות את הכשי"ר וריות הדרושות לבצע פעולות כאמור בסעיף קטן (1) (א); על יסוד תקנות אלה רשאי מנהל מרפאה או בית חולים להרשות בעלי כשירות כנקבע בתקנות לבצע פעולות כאמור.

(3) סעיף קטן (2) לא יחול לגבי נסיבות שיש בהן פיקוח נפש ושבהן הרשה המנהל הכללי לבצע פעולה כאמור בסעיף קטן (1) (א).

(4) אם המנהל הכללי אינו מורשה לעסוק ברפואה, יהיו תקנות לפי סעיף קטן (2) ומתן רשות לפי סעיף קטן (3) טעונים התייעצות עם יושב ראש המועצה המדעית של ההסתדרות הרפואית בישראל, ובהעדרה – עם מי שלדעת שר הבריאות ממלא את תפקידה."

10. בסעיף 22א לפקודה, בסופו יבוא:

"(ג) שר הבריאות רשאי, בהתייעצות עם שר האוצר, לקבוע אגרות בחינה לבחינות לפי סעיף 11א."

ויקטור שמ-טוב
שר הבריאות

יצחק רבין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

חוק שירות המדינה (גמלאות) (תיקון מס' 14), תשל"ו-1976 *

1. בסעיף 12 (א) לחוק שירות המדינה (גמלאות) [נוסח משולב], תשל"ו-1970, בסופו יבוא:

"(7) שולמה למי שהועסקה בהוראה במשרה חלקית הטבת שכר על פי הסדר או הוראה החלים על עובדות הוראה שחל-קיות משרתן 4/5 לפחות בתקופה שהן אמהות לילדים עד גיל 14, יראו לענין סעיף זה את חלקיות משרתה בתקופה האמורה כמוגדלת בחלק העשירי של משרה מלאה, ובלבד ששיעור החלקיות של המשרה לא יעלה עקב הגדלה זו על מאה אחוז."

* נתקבל בכנסת ביום כ"ט באדר ב' תשל"ו (31 במרס 1976); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1220, תשל"ו, עמ' 125.

¹ ס"ח תשל"ו, עמ' 65, עמ' 120; תשל"א, עמ' 107; תשל"ג, עמ' 78, עמ' 80, עמ' 80, עמ' 200, עמ' 255; תשל"ה, עמ' 128, עמ' 238; תשל"ו, עמ' 10, עמ' 10, עמ' 18, עמ' 97.